

με, ἢ ἀρπάζειν ἐνδεήσει. Τοιαῦτά τινά λέγειν αὐτοῖς πειρώμενος; ἤδη τινὰς αὐτῶν καὶ πείσειν ἐμέλλησε. Καὶ ἐκ ὀλίγοι γε ἀποσραφέντες, ἀρεχώρην, σεμνῆ βασιλέως γῆρας αἰδέμενοι. ἔτι δὴ λαλῶντα τὸν πρεσβύτῳ, ἐπιπεσόντες φονεύσιν. Δράσαντές τε ἔτις ὤμων ἔργον, δέει τῶν τετολμημένων φθάσαι θέλοντες τὴν τῆς δήμῳ ἔφοδον, ἐπιστάμενοί τε ὅτι χαλεπῶς τὸ πλῆθος διοίσει τὰ πεπραγμένα, εἰς τὸ στρατόπεδον δρόμῳ ἀναχωρήσαντες, ἐντὸς τείχεος ἕμενον, φρεράς ἐπὶ τῶν πύργων καταστήσαντες, ὡς ἀμυνοίτο, εἰ τῶν τείχει προσβάλλοι ὁ δῆμος. Τέλος μὲν δὴ τοῦτον κατέλαβε Περτίνακα, χρησάμενον βίῳ, καὶ φοαιρέσει, ὡς προείρηται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Επειδὴ δὲ διεφοίτων εἰς τὸν δῆμον ἢ τῆς βασιλέως ἀναίρεσις, ταραχή τε καὶ πένθος πάντας κατεῖχε, διέθεόν τε ἐνθεσιῶσιν εἰκότες, κίνησίς τε ἄλογος κατεῖχε τὸν δῆμον, ζητῶντων τῆς δράσαντας, μήτε δὲ εὐρεῖν μήτε ἀμύνασθαι δυναμένων. Μάλιστα τε δεινῶς ἔφερον τὸ πεπραγμένον, καὶ συμφορὰν κοινὴν ἐποίουν οἱ εἰς τὸ σύγκλητον βεβλήντες, πάτέρα τε ἢ πῖον καὶ χριστὸν προσάτῳ ἀποβαλόντες. Πάλιν τε τυρηνίδος ἢ δέος, ἐπεὶ τῷ χαίρειν τῆς στρα-
 τῶ-

τιώτας ἤλπιζον. Μιάς δὴ πρὸς καὶ δευτέρας ἡμέρας
 δραμιέσης, οἱ μὲν δημόται, ἕκαστος τὸ καθ'
 αὐτὸν δεδιώς, ὑπανεχώρει. Οἷ τε ἐν ἀξιώσει
 ὄντες εἰς τὰ πορρωτάτω τῆς πόλεως κτήματα
 ἀπεδίδρασκον, ὅπως αὐτὸν μή τι δεινὸν ἐκ τῆς ἐ-
 σομῆς ἀρχῆς παρόντες πάθοισιν. Οἱ δὲ στρα-
 τιῶται, ἐπεὶ τὸν τε δῆμον ἡσυχάζοντα ἔγνωσαν,
 μητέ τινα τυλμώντα ἐπέξελθεῖν τῷ τοῦ βασι-
 λέως αἵματι, ἔμμενον μὲν ἐντὸς τῶν τείχεσ κατα-
 κλείσαντες ἑαυτῶν. Ἀναγαγόντες δὲ τὰς δὺφω-
 νοπάτας ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος, προσεκήρυττον
 ὄντιον τῷ βασιλείῳ. τῷ τε πλείον ἀργύριον δώ-
 σοντι, ἐγχειρεῖν ὑπὸ χνουῦτο τῷ ἀρχίῳ, καὶ
 εἰ τῷ ὅπλων αὐτὸν ἀνάξειν ἀδεῶς εἰς τῷ βα-
 σίλειον αὐλώ. Ἐπεὶ δὲ τὸ κήρυγμα διεφοίτη-
 σεν, οἱ μὲν σεμνότεροί τε καὶ ὕψαθέστεροι τῆς
 συγκλήτης βελῆς, ὅσοι τε δὺπαξίδα, ἢ ἔτι
 πλέσιοι, λείψανα ὀλίγα τῆς Κομμοδος τυραν-
 νίδος, ἔτε προσῆλθον τῷ τείχει, ἔτε ἀπορεπῆ
 καὶ ἐπονείδισον χημάσι κτήσασθαι τῷ ἀρχίῳ
 ἠθέλησαν. Ἰβλιανῶ δέ τινι ἤδη μὲν τὴν ὑπάτον
 τετελεκότι ἀρχίῳ, δοκουῦτι δὲ ἐν δὺπορία χη-
 μάτων εἶναι, ἐδιομνήῳ δὲ πρὸς δείλῳ ἑσπέραν,
 διηγγέλθη τὸ στρατιωτικὸν κήρυγμα πρὸς μέ-
 θῆν καὶ κραιπάλην. Ἦν ὅν καὶ τῷ ἐπὶ βίῳ μὴ
 σώφρονι δραβεβλημένῳ. Πείθασιν ἐν αὐτὸν ἠτε-
 γυνή καὶ ἡ θυγάτηρ, καὶ τὸ τῷ Παρασίτων πλῆ-
 θος, ἀναθορουῦτα τῶν σκίμποδος δραμεῖν ἐπὶ τὸ
 τεῖχος, καὶ τὸ πρᾶττόμενον μαθεῖν, πρὸς τε πα-
 σαν

σαυρῶν ὁδὸν συμβαλόντες, ἐρρίμμεν τὴν
 ἀρχὴν ἄρπασαι. ἀφειδῶς δὲ χημάτων ἔχοντα,
 μεγαλοδωρεῖα ἅπαντας ὑπερβαλεῖν, εἰ καὶ τινες
 ἀμφοσβητοῖσι. Ἐπεὶ τοίνυν τῷ τείχει προ-
 σῆλθον, ἐβόατε πάντα δώσειν, ὅσα βέλον-
 ται, ὑπὸ χυμῶν, παρῆναί τε αὐτῷ πάμπλει-
 σα χημάτα καὶ θησαυροὺς, χρυσὸν καὶ ἀργύρε-
 πεπληρωμένους ἔλεγε. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν και-
 ρόν, καὶ Σαλπικιανὸς, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ τῷ ὑπατευκό-
 των, ἐπαρχὸς τε τῆς πόλεως γηρόμωρος (πατὴρ
 δὲ αὐτοῦ τῆς Περτίνακος γυναικὸς) ἦκε τῷ ἀρ-
 χῷ ὠπόμενος. Ἀλλὰ τῶν μὲν ἔπροσήκαντο,
 φοβηθέντες οἱ στρατιῶται τῷ πρὸς τὸν Περτί-
 νακα συγγνώμην, μή τις ἄρα δόλος εἴη εἰς τὸ ἐκ-
 δικηθῆναι τὸν ἐκείνους φόνον. Καθύντες δὲ κλί-
 μακα, τὸν Ἰβλιανὸν ἐπὶ τὸ τείχος ἀνεβίβασαν.
 Οὐ γὰρ πρότερον ἀνοῖξαι τὰς πύλας ἠθέλον, πρὶν
 ἢ τῷ προσόπηται τῷ δοθησομένων χημάτων μα-
 θεῖν. Οἱ δὲ ἀνελθὼν, τὴν τε Κομμόδε μνήμην
 αὐταῖς, καὶ τὰς τιμὰς καὶ τὰς εἰκόνας, ἃς ἡ σύγ-
 κλητος καθείλεν, ἀνανεώσαθαι ὑπέχετο· καὶ
 πάντων δώσειν ὅξισίαν, ἃν εἶχον ἐπ' ἐκείνους.
 ἐκάστω τε στρατιώτῃ τὸ ἕκτον ἀργύριον, ὅσον μήτε
 αἰτῆσαι, μήτε λήψεσθαι προσεδόκησαν. Τὰ δὲ χη-
 μάτα μὴ μελήσειν, ἀλλ' αἰκοθῆν ἤδη μεταπέμψα-
 θαι. Τέτοις ἀκπειθύντες οἱ στρατιῶται, καὶ ταύ-
 ταις ἀρθούτες τῆς ἐλπίσιν, αὐτοκράτορά τε τὸν
 Ἰβλιανὸν ἀναγορεύσαι, καὶ πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γέ-
 νους ὀνόματι, Κομμόδον ἀξίεσθαι ἀποκαλεῖσθαι.

Τάτε σημεῖα ἄραυτες, καὶ τὰς ἐκεῖνε εἰκόνας
 ἄποκαταστήσαντες, προπέμπειν ἐπειρώντο. Οὕ-
 σασ δὲ ὁ Ἰελιανὸς τὰς νενομισμείας, καὶ βασι-
 λείας ἐν τῇ στρατοπέδῳ θυσίας, προήγετο ὑπὲρ
 αὐτῶν πλέον τε τῆς σικυθείας δορυφορέμμος, ἅ-
 τε γὰρ βία, καὶ ἄλλὰ γνώμῃ τὰ δῆμα, μετὰ
 τε αἰχρᾶς καὶ ἀπρεπῆς διαβολῆς ὠνησάμενος τὴν
 ἀρχὴν, εἰκότως ἐδέδειξεν τὸν δῆμον ὡς ἐναντιω-
 σόμενον. Ἄναλαβόντες οὖν τὰς πανοπλίας, καὶ
 φράξαντες αὐτὰς οἱ στρατιῶται εἰς φάλαγγος χι-
 μα, ὡς, εἰ δέοι, καὶ πολεμήσοντες, ἐν μέσοις
 αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἴδιον βασιλέα, ὑπέρτε τῆς
 κεφαλῆς αἰώρουντες τὰς ἀσπίδας, καὶ τὰ δόρατα,
 μήτε καὶ λίθων τίς βολὴ ἀπὸ τῆς δομάτων ἐπι-
 τῆ πομπῆ ῥύοιτο, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὰ βα-
 αίλεια, μηδενὸς τῆς δημοτῆς μήτε ἀντιβῶσαι
 τολμῶντος, μήτε μὴ δ' ἰσημοῦτος, ὥσπερ εἰώ-
 θασι προπέμπειν τὰς βασιλέας. τεναντίον δὲ
 καὶ πόρρωθεν ἐσῶτες, ἐβλασφήμου, καὶ κακῶς
 ἠγέρουσαν, ἅτε χημάτων ἀντικαταλλαξάμενον τὴν
 ἀρχὴν. Τότε δὲ καὶ πρῶτον ὑποδιεφθάρη τὰ τῆς
 στρατιῆς ἦθη, καὶ χημάτων ἐδιδάχθησαν ἀπληστον,
 καὶ αἰχρὰν ἐπιθυμίαν, καταφρόνησίν τε τῆς πρὸς τὰς
 ἀρχοντας αἰδῆς. τὸ δ' οὐκ ἴσως ὡμῶς τε
 τολμημένοις ἐν φόρῳ τῆς βασιλικῆς ἐπεξιστῆναι τι-
 ναί, μήτε τὴν ἴσως ἀπρεπῶς ἐπὶ χημάσι κηρυ-
 χθεῖσαν καὶ παραθεῖσαν ἀρχὴν εἶναι τὸν κα-
 λύοντα, ἀρχηγόν, καὶ αἴτιον ἀπρεπῆς καὶ ἀπει-
 θεῆς καταστάσεως, καὶ ἐς τὰ ἐπιόντα ἐρῆστο
 αἰ,

αὐτῶν, οἷς φιλοχρηματίας αὐτῆς, καὶ τῆς τῆς ἀρ-
χόντων καταφρονήσεως μέχρῃς αἵματος αὐξή-
σεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Οὗ δ' ἐν Ἰελλιανός, ἐπεὶ παρήλθον εἰς τὴν
ἀρχὴν, θυφαῖς δὲ θεῶς καὶ κραυπαλαῖς ἐσχό-
λαζε, τῆ μὲν τῆς δημοσίων ἐπιμελείᾳ ραθύ-
μως προσφερόμενος, εἰς δὲ τὸ ἀβροδίατον καὶ
ἀσεμνον ἐπιδιδῶς ἑαυτὸν· δεισκέτο τε καὶ τὰς
στρατιώτας ψεύσάμενος καὶ ἀπατήσας, πῶς μὴ
δυνάσθαι ὑποπληρῶσαι, ἃ ὑπέχετο. Οὔτε γὰρ
οἴκοθεν ἰὼ αὐτῶν τὸσαῦτα χρήματα, ὅσα ἠλα-
ζον ἀσάτο, ἔτε μὲν οἱ δημοσιακοὶ θησαυροὶ
εἶχον, ἀλλὰ πάντα προεκεκένωτο τῆ Κομμοδῶ
ἀσώτεια, καὶ ἀφειδέσει, καὶ ἀκείτοις ἀναλώμασιν.
Ἐκ δὲ ταύτης τῆς πόλεως, καὶ τῆς αἰτίας, οἱ τε
στρατιῶται, σφαλότες τῆς ἐλπίδων, ὑπηγανά-
κταν. Οὔτε δῆμος κιδόμενος τῆς γνώμης τῆς
στρατιῶτῶν, εἶχον ἐν καταφρονήσει, ὡς προσιόντα
τε κακῶς ἀγορεύειν, ὑπ' ἀίχραῖς τε καὶ ἀμφιβό-
λοις ἡδοναῖς σκώπτειν. Ἐς τε τὸν ἵπποδρομον,
ὅπερ μάλιστα τὸ πλῆθος συγιὸν ἐκκλησιάζει, τὸν
Ἰελλιανὸν ἐβλασφήμεν· ἀρωγὸν δὲ τῆς Ρωμαίων
ἀρχῆς, καὶ σέμνης βασιλείας προσάτιον. Νέμερον
ἐπεκαλοῦντο, βουθεῖν τε αὐτὸν τὴν ταχίστην
ἡξίον, ὡς ἐθύβριστα πάρασιν. Ἦν δὲ ὁ Νί-

προς τῆς μὲν πρὸ πολλῆς ὑπατάσάντων. Καθ' οὗ
 οὐ καιρὸν τὰ προειρημμένα ἐν Ρώμῃ ἐπράττετο,
 Συρίας ἠγεῖτο πάσης. Πολλὴ δὲ ἡ καὶ μεγίστη
 ἀρχὴ τότε, τῆ δὴ Φοινίκων ἔθνης πωρτός, καὶ
 τῆς μέχρις Εὐφράτε γῆς, ὑπὸ τῆ Νίχου ὄντων
 ἔξουσία. Ἦν δὲ αὐτὸς τὴν μὲν ἡλικίαν ἡδὴ
 μεθίως προβεβηκώς. εὐδοκιμήσας δὲ ἐν πολ-
 λαῖς καὶ μεγάλαις πράξεσι, φήμητε καὶ αὐ-
 τῷ διεφύτα, ὡς ὅπεικός καὶ δεξιῶ, ὡς τὸν τῷ
 Περτίνακος βίον ζηλουῦτος, ὑφ' ᾧ μάλιστα οἱ
 Ρωμαῖοι ἐπείθοντο. Ἐκάλουντε αὐτὸν συνεχῶς
 ταῖς τῷ δήμῳ σωόδοις, καὶ βλασφημοῦτες τὸν
 Ἰσλιανὸν παρόντα, ἐκεῖνον βασιλικαῖς φωναῖς
 εὐφήμευ ἀπέντα. Διαγγελθείσης τε τῆς τῷ δή-
 μῳ Ρωμαίων γνώμης, καὶ τῆς ἐπαλλήλας ἐν
 ταῖς σωόδοις βοῆς, εἰκότως ὁ Νίχος ἀναπεισ-
 θεῖς, ῥᾶσά τε αὐτῷ τὰ πράγματα ὑπακέσεσθαι
 προσδοκήσας, καὶ μάλιστα πρὸς τὸν Ἰσλιανὸν ὑπέ-
 τε τῆς καὶ αὐτὸν στρατιωτῶν ἀμελεῖσθαι, διότι
 τὰς ὑποχέσεις ἐκ ἐπλήρης τῆς χρημάτων, ὑπέ-
 τε τῷ δήμῳ καταφρονεῖσθαι, ὡς ἀνάξιον ἢς ἐώνη-
 το ἀρχῆς, ὅπιδίδωσιν αὐτὸν τῆ τῆς βασιλείας
 ἐλπίδι. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα κατ' ὀλίγους ἠγε-
 μόνας τε καὶ χιλιάρχους, τῶς τε τῶν στρατιωτῶν
 ἔξέχοντας οἵκαδε μεταπεμπόμενος, διελέγετο
 καὶ ἀπέπειθε τὰ ἐκ τῆς Ρώμης δηλόμενα φανερά
 ποιῶν, ὡς αὐτὴν δευτέρα ἢ γνώμη, ἔκπυσα καὶ
 γνώριμα ποιῆ τοῖς τε στρατιώταις καὶ τοῖς λοι-
 ποῖς καὶ τὴν ἀνατολίῳ ἀνθρώποις. Οὕτω δὲ
 ῥᾶσα

ἤλπιζε πάντα αὐτῷ προχωρήσειν, πω-
 θασμένους ὅτι μὴ αὐτὸς εἴς ἐπιβελῆς μνάται
 τὴν ἀρχὴν, ἀλλὰ καλέμμος, καὶ βοηθήσων ἀ-
 πεισι Ρωμαίοις, δουμοίοις. Ἀνεπτόλυτο δὲ πάν-
 τες, καὶ μὴ δὲ μελλήσαντες προσέκειντο ἐκλι-
 παρούτες καὶ αὐτοὶ ἀντιλαμβάνεσθαι πῶν πραγ-
 μάτων. Ἔφύσειτε κῆρον τὸ Σύρων ἔθνος, ἐς
 καιρομίαν τε πῶν καθεσηκότων ἐπιτήδειον.
 Ἐνὶ δὲ τοῖς αὐτοῖς καὶ πόθος τῆς Νίχης, ἠπίως
 τε ἀρχοντος ἅπασιν, τὰ πλείστα τε αὐτοῖς συμ-
 πανηγυρίζοντες. Φιλέορτοι δὲ φύσει Σύροι. Ὡς
 μάλισα οἱ τὴν Ἀντιόχειαν κατοικοῦντες, μεγί-
 στου πόλιν, καὶ εὐδαίμονα, σχεδὸν ὡς πάντα
 τὸν ἑαυτὸν ἑορτάζουσιν ὡς τε τῇ πόλει αὐτῇ,
 καὶ καὶ τὰ προάσια. Θεῶν τοίνυν αὐτοῖς συνεχῶς
 ἐπιτελῶν ὁ Νίχης, ὡς ἄς μάλισα ἐσσεδά-
 κασιν, καὶ διδάξουσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν, καὶ εὐ-
 φραίνεσθαι, ἅτε ποιῶν κεχαισμένα, εἰκότως
 ἐτιμάτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΩΘΟΝ.

Απὲρ εἰδώς, καλέσας τοὺς τε πανταχόθεν
 στρατιώτας εἰς ῥητὴν ἡμέραν, τότε λοιπὸν πλή-
 θος συελθόντος, βήματος αὐτῷ κατασκύβα-
 θέντος, ἔλεξε τοιαύδε ἀνελθών. Ἔτις ἐμῆς γνώ-
 μης τὸ ποῖον, καὶ πρὸς τὰ μεγάλα τῶν τε-
 τολμη-

πολυμησίων δ' ἄλαβες, ἴσως ἔστιν ὑμῖν πάλαι
 γνώσιμον. εἰ δ' αὖτε κωμῶν εἰς ὑμᾶς ἦλθον ταῦτα
 δημηγορήσων, εἰ ἐκ μόνης προαιρέσεως ἰδιωτι-
 κῆς, καὶ ἀλλαγῆς ἐλπίδος, ἢ μείζονος ἐλπίδος
 ἐπιθυμίας ἀεπειθόμιτο. Ἀλλ' ἐμὰ καλῶσι Ρω-
 μαῖοι, καὶ συνεχῶς βοῶντες ἐπείγασιν ὀρέξαι
 τε χεῖρα σωτήριον, καὶ ἔτι τὴν εὐδοξίαν καὶ
 ἐνάρετον ὑπὸ προγόνων αὐτῶν ἀρχὴν μὴ πε-
 ρεῖν αἰχρῶς ἐρριμμένῳ. ὡς περ δὲ τὸ πολ-
 μᾶν ὅτι τοῖς τιλικέτοις, ἐκ ἕσης δ' ὀλοῦντος προ-
 φάσεως, προπετέες καὶ θρασυ, οὕτω καὶ τὸ
 πρᾶς καλῶντας καὶ δεομένους ὀκνηρὸν, ἀνανδρείας
 αἶμα καὶ προδοσίας φέρει ἄβαστον. Διὸ πα-
 ρῆλθον πρόσόμιμος ὑμῶν τίνα γνώμην ἔχοι-
 τε, καὶ πρακτέον ἡγεῖσθαι, συμβέλοιστε ὑμῖν
 καὶ κοινωνοῖς χρησόμενος πρὸς τῶν καθεστώτων.
 Τὸ γὰρ ἀποβησόμενον, εἰ δ' ὀτυχηθεῖν, κοι-
 νῶν ἐμοί τε καὶ ὑμῖν τὴν ἀπόλαυσιν παρέ-
 ξει. Ὁ φαῦλαι δὲ εἰδὲ κῆφαι καλῶσιν ἐλ-
 πίδες. Ἀλλ' ὅ, τε Ρωμαίων δῆμος, ὃ τὴν
 δεσποτείαν τῶν ἀπάντων ἐνείμαν Θεοῖ, καὶ τῆς
 βασιλείαν, ἢ τε ἀρχὴ σαλεύσασα, καὶ ἀδὲ
 μηδενίπω βεβαίως ἰδρυμένη. Ὅθεν ἡμῖν
 καὶ τὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλές, ἐκ τε τῆς τῆς
 καλουμένων γνώμης, καὶ ἐκ τῆς μηδενίπω εἶναι τὴν
 ἀνθεσῶτα, μὴ δὲ κωλύοντα, ὑπάρξει. Καὶ ὅ
 οἱ τὰ ἐκεῖθεν ἀγγέλλοντες, φασὶ μὴ δὲ τῆς
 στρατιώτας, οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν χρημάτων ἀπέ-
 δοντο, πιστὸς εἶναι φραστὸς ὑπηρετίας, μηδὲ πλη-
 ράσαν-

ραίεστος εκείνος, ἃ ὑπέχετο. Τίνας τοίνυν ἔχε-
 κε γνώμην, διδάσκατος. Ἡ τοιαῦτά τινα εἰπὼν-
 τος αὐτῷ, εὐθέως τὸ στρατιωτικὸν πᾶν, καὶ τὸ
 αὐμειλεγμένον πλῆθος, ἀποκράτορά τε ἀνείπε,
 καὶ σεβαστὸν προσηγόρευσε. Τῷ τε βασιλείου
 πορφύρας περιβαλόντες, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς σεβασ-
 μίας τμηῆς, καὶ πύργους καὶ ἀσπίδας ἀφροί-
 σάστες, καὶ ἀποπαρακλύουτος τῷ πυρὸς, εἰς τε τὰ
 ἱερά τῆς Ἀντιοχείας τὸν Νίξρον ἀγασί, καὶ εἰς
 τῷ ἑαυτῷ οἰκίαν καθέσασιν. Οὐδέτι αὐτῷ ἰ-
 διατιμῆς ἀλλὰ βασιλείου ἀλλῶν ἠμιζόντες,
 πᾶσι κοσμήσαντες ἔξωθεν βασιλικοῖς συμβό-
 λοις. Ἐπὶ πῆτις δὲ ὁ Νίξρος πᾶν τῷ ψυ-
 χῷ ἠυφραίνετο, ὡχυρῶσθαι τε αὐτῷ τὰ τῆς ἀρ-
 χῆς ἠγείτο, ἔχε τε τῷ πᾶν Ῥωμαίων γνώμην,
 καὶ τὴν περὶ αὐτὸν σκεδῶν τῶν ἀνθρώπων. Ὡς
 δὲ διήκταρμένη ἡ φήμη, πᾶντα ὑπῆλθεν ἔσθη,
 ὅσα τῷ ἀπτελεμένῳ ἠπειρὸν τῇ Εὐρώπῃ κα-
 τὰει, εὐθείς τε ἰὼ, ὅς ἔχ ἑκὼν εἰς τὸ ὑπάκει-
 ειν αὐτῷ ἠπειγέτο, παρεσβεῖσθαι τε ἀπ' ἐκείνων
 πᾶν ἔσθων εἰς τῷ Ἀντιόχειαν, ὡς πρὸς βασι-
 λέα ὀρολογέμενον ἐσέλλοντο. οἱ τε ἐπέκεινα Τί-
 γριδος καὶ Εὐφράτε Σαβαῖαι καὶ βασιλεῖς ἐπέ-
 σεκίον, σκυηδόμημοι αὐτῷ, καὶ εἰδέοιτο βοηθείας
 ὑπὸ χυρῶσθαι. Ὁ δὲ δώροις τε αὐτῶς μεγαλοπορε-
 πῶς ἠμείβετο, καὶ ἐπὶ τῇ σκεδῇ καὶ ὑποχέσεσι
 χάρις γέγρασθαι, ἔλεγε μὴ δεῖσθαι συμμαχῶν.
 Τῷ γὰρ ἀρχῶν αὐτῷ βεβαίως ὡχυρῶσθαι,
 ἀπτελεμένῳ τε ἀρξέσθαι. Ταύταις ἐπαιρόμενος ταῖς

ἄλπισιν, ὑπτίαζέτε πρὸς τὴν πῶν πραγμάτων
 ἐπιμέλειαν, καὶ ἐς τὸ ἀβροδίατον ἀνεμείνος, τοῖς
 Ἀντιοχεῦσι συσφραίνετο, ἑορταῖς καὶ θεαῖς ἐ-
 πιδιδῶς ἑαυτόν. Τῆς δὲ εἰς τὴν Ρώμην ἀφῶς,
 ἐφ' ἧν μάλιστ' ἐχέτω σπένδειν, ἡμέλει. Τοῖς
 δὲ Ἰλλυρικοῖς στρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι τὴν
 ταχίστην, καὶ φθάσαι οἰκειωσάμενον αὐτά. Οἱ
 δὲ ἐπὶ τῶν πρακτομερίων τι αὐτοῖς ἐδίδω, ἐλπίζων
 τὸς ἐκεῖ στρατιώτας, εἴποτε καὶ μάθοισιν, ὅμο-
 γνώμονας ἔσεσθαι τῆτε Ρωμαίων δόχῃ, καὶ τῆ
 πῶν καὶ τὴν ἀνατολικῶν στρατοπέδων γνώμῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Ταῦτα δὲ αὐτῷ δρατυπέντος, καὶ κέφοις καὶ
 αἰδήλοισι ἐπαιωρημένῃς ἐλπίσι, διηγγέλλετο τὰ
 πρακτόμενα εἰς τε Παίονας καὶ Ἰλλυριεὺς, καὶ πᾶν
 τὸ ἐκεῖσε στρατιωτικόν, ὃ ταῖς ὀχθαῖς τῶν
 Ἰστροῦ καὶ Ρώμης ἐπικείμενον, ἀπείργον τὸς ἐπέ-
 κεινα βαρβάρους, φερεῖ τὴν Ρωμαίων ἀρχὴν.
 Ἡγεῖτο δὲ Παίωνων πάντων (ὑπὸ μιᾷ γὰρ ἦσαν
 ὀξυσία) Σεβῆρος, ἀνὴρ τὸ μὲν γένος Λίβυς, ἐς
 δὲ τὴν πῶν πραγμάτων διοίκησιν γηναῖος ἄμα καὶ
 θυμοειδής, σκληρῶτε βίῳ καὶ ἄρα καὶ ἐνεδισμένος,
 πόνοις τε ἀντέχων ῥᾶστα, νοῆσαι τε ὀξύς, καὶ τὸ
 νοηθὲν ἐπιτελέσαι ταχύς. Οὗτος τοίνυν ἀπὸ τῶν
 πῶν ἀγγελλόντων πυνθανόμενος τὴν Ρωμαίων
 ἀρχὴν

ἀρχὴν μετέωρον φερομένην, ἀρπάσαι διέγνω, κατα-
 γνῆς τῆ μὲν ῥαθυμίαν, τῆ δὲ δυσπραγίας τῆς
 πράγμασιν. Ἀνέπειθε δὲ αὐτὸν ὄνειρατα τοιαύτην
 κινᾶ ἐλπίδα ὑποσημαίνοντα, χρησμοί τε, καὶ
 ὅσα εἰς πρόγνωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα φαί-
 νεται. „ Ἄπερ πάντα ἀψόδῃ καὶ ἀληθῇ τότε
 „ πισδύεται, ὅταν εἰς τὴν ἀπόβασιν ὀτυχηθῆ.
 Τὰ μὲν οὖν πολλά ἰσορηθόντα αὐτὸς τε συγ-
 γράφας ἐν τῷ καθ' αὐτὸν βίῳ, καὶ δημοσίαις
 ἀνέθηκεν εἰκόσι. Τὸ δ' ἐν τελευταῖον καὶ μέγι-
 στον, ὅπερ αὐτῷ καὶ τὴν ἐλπίδα πᾶσαν ὑπέ-
 φανεν ὄναρ, εἰδ' ἡμῖν ἀδελειπτέον. Κατὰ τῷ
 καιρὸν, ὃν ἀπηγγέλη Περτίναξ, ἀδελφῶν
 τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸ προελθεῖν καὶ θῦσαι ὁ Σεβῆ-
 ρος, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς Περτίνακος βασιλείας ὄρ-
 κον ἀφοσιώσασθαι, ἐπαυελθῶν εἰς τὴν οἰκίαν,
 ἐσπέρας καταλαβέσης, εἰς ὕπνον κατῴχεθη,
 μέγαν καὶ γυναικῶν ἵππον βασιλικῶς φαλάροις
 κεκοσμημένον ὥσθι βλέπειν, φέροντα ἐποχέμε-
 νον τὸν Περτίνακα διὰ μέσης τῆς ἐν Ρώμῃ ἱε-
 ρᾶς ὁδοῦ. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς
 ἐχρῆστο, εἶδα ὅτι τῆς δημοκρατίας πρότερον ὁ
 δῆμος συσιῶν ἐκκλησίαζεν, ὥσθι τὸν ἵππον
 ἀποσεῖσαι μὲν τὸν Περτίνακα, καὶ ρίψαι. Αὐτῷ
 δὲ ἄλλως ἐσῶτι, ὑποδυῶν αὐτὸν, καὶ ἀράμην
 ὅτι τοῖς νότοις φέρειν τε ἀσφαλῶς, καὶ εἶναι
 βεβαίως ὅτι τῆς ἀγορᾶς μέσης, εἰς ὕψος ἀ-
 ρωντα τὸν Σεβῆρον, ὡς ὑπὸ πάντων ὁραῖσθαι τε
 καὶ τιμᾶσθαι. μὲν δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν ἐκείνῳ
 τῷ

τῷ χρωδίῳ ἢ τῷ ονειράτος εἰκῶν μεγίστη, χαλκῶ
 κῆ πεποιμημένη. Οὕτω τίνυντο ὁ Σεβῆρος ἀρθεὶς
 τῷ γνώμῳ, ἐλπίζων τε θεία προνοία ἐπὶ τῷ
 ἀρχίῳ αὐτὸν καλεῖσθαι, ἀπόπειραν ἐποιεῖτο τῆς
 τῆς στρατιωτῆς γνώμης. Τὰ μὲν πρῶτα κατ' ὀ-
 λίγους ἡγεμόνας τε καὶ χιλιάρχας, τῆς τε ἐν τοῖς
 στρατοπέδοις ἐξέχοντάς οἰκειύμενος, καὶ τῆς
 ἀρχῆς τῆς Ρωμαίων ἀγαθόμοστος, ὡς παντά-
 πασι ἐρρίπται, ἐδεδόξεν ὄντος τε γυναικῶς, ἢ
 κατ' ἀξίαν αὐτῷ δικουῦτος. Διέβαλλε δὲ τῆς
 ἐν Ρώμῃ στρατιώτας ὡς ἀπίστας, καὶ βασιλείῳ καὶ
 ἐμφυλίῳ αἵματι μιᾶντας τὸν ὄρκον. Ἐλέγε-
 τε δὲ ἐπαμῦναι καὶ ἐπεξελθεῖν τῷ Περτίνακῳ
 φόνῳ. Ἡδὲ δὲ πάντας τῆς καὶ τὸ Ἰλλυρικὸν
 στρατιώτας μεμνημένους τῆς Περτίνακος ἡγεμονίας.
 Ὑπὸ γὰρ Μάρκῳ βασιλεύοντι πολλὰ ἐγείρας
 σὺν αὐτοῖς καὶ Γερμανῶν ἑσπείρας, στρατηγὸς τε
 καὶ ἡγεμὼν τῆς Ἰλλυρικῶν κατασθεῖς, ἀνδρείαν
 μὲν πᾶσαν ἐν ταῖς μάχαις πρὸς τῆς πολέμου
 ἐπέδεικτο· εὐνοίαν δὲ καὶ χρηστότητα μὲν σώ-
 φρονος καὶ ἐπεικῆς ἐξουσίας τοῖς ἀρχομένοις πα-
 ρέχετο. Ὅθεν αὐτῷ τῷ μνήμῳ τιμῶντες, ἐπὶ
 τοῖς ἑσπείρας ὡμῶς κατ' αὐτῷ τετολμημένοις ἡγανά-
 κτην. Ταύτης δὲ τῆς προφάσεως λαβόμενος ὁ
 Σεβῆρος, δὴ μαρῶς αὐτῆς ἐφ' ἧς ἐβέλετο ὑπηγά-
 γετο, προσημύμενος ἔχ' οὕτω τῆς ἀρχῆς ἀντι-
 ποιεῖσθαι, ἐδ' αὐτῷ τῷ ἐξουσίαν μνάσθαι, ὡς
 θέλει ἐπεξελθεῖν τοιούτου βασιλέως αἵματι.
 Ὡσπερ δὲ τὰ σώματα οἱ ἐκεῖσε ἀνθρώποι γυναι-

ταιότατοι τε καὶ μεγάλοι εἰσὶ, καὶ πρὸς μάχας
 ὀπιθήδαιοι καὶ φονικώτατοι, ἔτω καὶ τὰς ἐλαυοίας
 παχεῖς, καὶ μὴ ῥαδίως συνείναι δυνάμενοι, εἴτι
 μὲν πανουργίας ἢ δόλας λέγοιτο, ἢ πράττειτο.
 Πιστόσαστες γοῦν τῷ Σεβήρῳ προσποιουμένῳ χα-
 λεπαίνειν, καὶ θέλειν ἐπεξελεθεῖν τῷ Περτίνα-
 κος φόρῳ, ἐπέδοσαν αὐτὸς, ὡς αὐτοκράτορά τε
 ἀπεδείξαι, καὶ τῷ ἀρχῷ ἐγκραῖσαι. ὁ δ' ὡς
 ἔγνω τῷ τῷ Παιόνων γνώμῳ, διέπεμψε καὶ εἰς
 τὰ γειτνιῶντα ἔθνη, καὶ πρὸς πάντας τὰς ἀρ-
 χοντας τῷ ὑπ' ἀρκτῷ Ρωμαίοις δελεζόντων ἔθ-
 νῶν, μεγάλας τε πάντας ὑπεχέσεσι καὶ ἐλπί-
 σιν ἀναπείθων, ῥαδίως ὑπηγάγετο. Ἰκανώτατος
 δ' ἦν πάντων ἀνθρώπων μάλιστα προσποιήσα-
 θαί τε καὶ πισώσασθαι εὐνοίαν, μήτε ὄρκου φειδό-
 μνος, εἰ δέοι τέτε καταφρονῆσαι, φλοσάμενος
 πρὸς τὸ χειῶδες· διά τε γλώττης ποροίετο, ὅσα
 μὴ ἔφερον ὅτι γνώμης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Θεραπύσας ἐν δὲ γαμμάτων, πάντας τὰς
 καὶ τὸ Ἰλλυρικὸν ἅμα καὶ ἀρχοντας, προσηγάγετο
 αὐτὸς. Ἀθροίσας δὲ τὰς πανταχόθεν στρατιώ-
 τας, ἀντὶ Σεβήρα τε ἑαυτὸν Περτίνακα ὀνομά-
 στας (ὅπερ ἔ μόνον ἠλπιζε τοῖς Ἰλλυρικοῖς εἶ-
 ναι κεχαιρισμένον, ἀλλὰ καὶ τῷ δήμῳ τῷ Ρω-
 μαίων,

μαίων, ἔπειτα τὴν ἐκείνην γνώμην) συγκαλέσας τε αὐτὰς εἰς τὸ πεδῖον, καὶ βήματος αὐτῶν ἀρξάντων, ἀνελθὼν ἔλεξε τοιαῦτα. "Τὸ πισὸν ὑμῶν, καὶ πρὸς τὸ θεὸν σεβάσιμον, ἔς ὅμνυτε, πρὸς τὴν βασιλέας τίμιον, ἔς ἀιδεῖσθαι, δεδηλώκατε, διῶν ἀγανακτεῖτε, ἐφ' οἷς οἱ κατὰ τὴν Ρώμην στρατιῶται, πομπῆς μάλλον, ἢ ἀνδρείας ὑπηρεταί, ἐτόλμησαν. Κάμοι δὲ δι' εὐχῆς ἔστι, πρῶτον μὲν οὐδ' ἄλλοτε σὺντιποισαμένῳ τοιαύτης ἐλπίδος, (ἴτε γάρ μιν τὸ πρὸς τὰς βασιλεύσαντας παιθώϊον) νυνὶ δὲ ἐπιτέλος τε ἀγαγεῖν καὶ ἀύσαι ταῦτα, ἅπερ ἔστιν ὑμῖν κεχαιρισμένα, τὴν τε Ρωμαίων ἀρχὴν μὴ θεωρεῖν ἐρρίμμενῶν, ἢ πρῶτον μὲν, μέχρι κερῶν σεμνοπρεπῶς διοικημένη, σεβάσιμος ἐφάνετο. Εἰς Κόμμοδον δὲ μεταπεσοῦσα, εἰ καὶ τινὰ ὑπ' ἐκείνην ἔτι νεότητι ἐπλημμελεῖτο, ἀλλ' ἐν τῇ εὐγενείᾳ καὶ τῇ τῶ πατρὸς μνήμῃ ἐπεσκιάζετο, καὶ πλέον ἢ ἐν αὐτῶν τὸ ἐλεῖμεγον, ἐφ' οἷς ἐσφάλετο, ἢ τὸ μισέμενον. Ἐπειτὰ πλείστα τῶν γινομένων ἐκ εἰς ἐκείνον ἀναφέρουσι, ἀλλ' εἰς τὰς αὐτὴν κόλακας τε, καὶ ἐπρεπόντων ἔργων ὅμῃ συμβέλετε καὶ ὑπηρετας. Ἐπεὶ δὲ εἰς σεμνὸν πρεσβύτην, ἔτι τῆς ἀνδρείας τε καὶ χρηστότητος ἔτι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν μνήμη ἐνέσακται, θεωρεῖσθαι ἢ ἀρχή· οἱ δὲ ἐκ τῶν ἔχοντο, ἀλλὰ τοιαῦτον ἀνδραφόνῳ ἀπεσκάδασαντο. Τὴν δὲ γῆς καὶ θαλάττης τῶν αὐτῶν ἀρχὴν ἀνησάμενός τις αἰσχρῶς, πρὸς τὸ δῆ-

μῶς, ὡς ἀκύνετε, μεμίσσηται, πρὸς τε τῷ ἐκεῖ
 στρατιωτῷ, ἕς ἐψόσατο, ἕκ ἔτι πισδύεται.
 ὧν εἰ καὶ ἐμελλον ὑπὲρ αὐτῶ ἀδρατάξασθαι μετ' ὀ-
 νοίας, καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καθ' ἑκάστην
 ἐν ἀνδρείᾳ πρῶχεται, ἀσκήσειτε πολεμικῶν ἐγ-
 γεγύμναθε. Ἰμεῖς μὲν αἰεὶ βερβάροις ἀντιπατ-
 τόμενοι, καὶ φέρειν πόνους, πάντας πορείας, κρύβ-
 τε καὶ θάλπυς καταφρονεῖν, ποταμῶς τε πηγνυμέ-
 νους πατεῖν, καὶ πίνειν ὀρυττόμενον, ἀλλ' ἕκ ἀνι-
 μώμενον ὕδωρ εἰθισμένοι, θήραιοι τε ἐγγεγύ-
 μναθε, καὶ πάντως ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει
 γηναῖα ἐφόδω, ὡς μηδὲ, εἰ βεληθεῖη τις, δύνα-
 σθαι ὑμῖν ἀντιβῶναι. Δοκίμιον δὲ στρατιωτῷ κά-
 ματος, ἀλλ' ἕξυφῆ, ἢ περ ἐκεῖνοι ἐκκραιπαλῶντές
 τε καὶ ἐναυξηθεῖσιν, ἕδ' αὖ τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνά-
 χοινο, ἕτιγε τῆς μάχης. Εἰ δέ τινες τὰ κατ'
 Συρίαν ὑποπτεύουσιν πράγματα, ἐντεῦθεν αὖ
 τεκμήραιντο ἀδυνῆτε ὄντα, καὶ φαύλας ἔχοντα
 τὰς ἐλπίδας, ὅπως μηδὲ προελθεῖν τῆς αὐτῷ
 χώρας ἐτόλμησαν, μηδέ τι πρὸ τῆς εἰς Ρώ-
 μω ἀφύδω βελοῦσασθαι, ἐθάρρῃσαν, ἀγαπη-
 τῶς ἐκεῖ μένοντες, καὶ ἐφήμερον ἔσοφω, κέρ-
 δος τῆς ἔπω βεβαίας ἀρχῆς νομίζουσιν. Ἐπὶ
 μὲν γὰρ τὸ χαλεπῶς καὶ μὲν παιδιᾶς ἀποσκῶψαι
 ἐπιτηδεῖοι Σύροι, καὶ μάλιστα οἱ τῶν Ἀντιόχειαν
 οἰκῶντες, ἕς φασὶ πρὸ τὸν Νίγηρον ἐσπεδακύναι.
 Ταῦτα δ' ἄλλα ἔθνη, καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις, μέχρι
 νῦν, τῶ μηδὲν ἀείσκεισθαι τὸν ἀξίον τῆς ἀρ-
 χῆς ἐσόμενον, σπῶνται μετ' ἀνδρείας καὶ σώφρο-

νος διοικήσεως ἄρξοντος, ἐκείνω δηλονότι ποροποιουῦνται ὑπακχεῖν. Εἰ δὲ τλήτε Ἰλλυρικῶν δυνάμιν ἅμα χειροτονήσασαν μάθοισιν, τότε ἡμέτερον ὄνομα πύθοιντο, (ἐκ ἀγνώστην, ἐδ' ἀσημον παρ' αὐτοῖς ὑπάρχον, ὃς ὦν ἡγεμονεύσαντες, ἐκείσε διωκήσαμεν,) οὕτως ἔτε ἐμῶν ῥαθυμίας, ἢ ἀφραγίας καταγνώσονται, ἔτε τὸ ὑμέτερον γενναῖον καὶ πρὸς τὰς μάχας ἐμβειθεῖς, ὑποστυλαί ἀιρήσονται, καὶ σωμάτων μεγέθεσι, καὶ πόνων ἀσκήσεσι, καὶ ἐν τῇ συστῶν μάχῃ, πολὺ ὑμῶν ἀπολιπόιτες. Φθάσωμεν ἐν τῷ Ρώμῳ ποροκαταλαβόντες, εἴθε ἡ βασίλειος ὕψιν ἐστία. Κακείθεν ὀρμώμενοι, τὰ λοιπὰ δὲ μαρῶν διοικήσομεν, θείαις τε πορορρήσεσι πιστεύοντες, καὶ τῇ τῷ ὑμετέρων ἀνδρεία ὀπλων τε καὶ σωμάτων. Ἡ τοιαῦτα εἰπόντα τὸν Σεβῆρον, ἀφηνήσαντες οἱ στρατιῶται, καλουῦντες Σεβασὸν καὶ Περτίνακα, πᾶσαν ἐνεδείκνυτο ποροθυμίαν, καὶ ἀσπιδίον.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Α.

Ο δὲ Σεβῆρος, μηδὲν ἀεὶ καὶ καὶ ἀναβολῆς, συσκόλασαθαί τε αὐτὸς, ὡς εἴ, μάλιστα οὐτε λέςατα ἐκέλευσε, τλήτε εἰς τῷ Ρώμῳ ἐξοδὸν ἐπήγγειλε, νομάς τε αὐτοῖς διδάς, καὶ ἐξῆς τῆς οὐροποιίας εἶχετο. Συμπόνῳ δὲ ἀπὸ τῆς